

### **Gezinsuitbreiding**

Met een lege maxi cosi rijd ik weg. Deze keer rijd ik zelf. Maar ik ben net zo gespannen en opgewonden als toen mijn man met een lege maxi cosi reed en ik ernaast weëen zat weg te puffen. Vandaag ga ik kennismaken met onze pleegdochter en mag ze gelijk daarna mee naar huis.

Ik laat de maxi cosi in de auto staan als ik bij de locatie arriveer. Misschien vinden de mensen die voor Pleegdochter gezorgd hebben het wel confronterend als ik met de lege maxi cosi aan kom zetten.

Heel onwennig stap ik de kamer binnen en daar zit ze. Op schoot bij een mevrouw. Ik stel me voor bij deze meneer en mevrouw en richt me dan voorzichtig op Pleegdochter om contact te maken. *Pffff, dat valt mee. Ze gaat niet direct huilen...*

Met meneer en mevrouw wisselen we informatie uit over ons gezin en over de 'gebruiksaanwijzing' van Pleegdochter. Alles wat we van tevoren over Pleegdochter gehoord hebben, wordt bevestigd. Een makkelijk meisje. Houdt van gezelligheid en heeft soms wat moeite met inslapen. *Dit moet te doen zijn voor ons.*

Pleegdochter wordt op de grond gezet en daar ligt ze wat te spelen en om zich heen te kijken. Ze beweegt mijn kant op. *Kan ik haar zomaar oppakken?* Ik vraag of meneer en mevrouw het goed vinden dat ik Pleegdochter oppak. Op een hele natuurlijk manier heeft Pleegdochter zelf de oversteek gemaakt van meneer en mevrouw naar mij. Ik til haar op en zet haar zo op schoot, dat ze meneer en mevrouw kan zien. *Yes, ze laat het toe dat ik haar op schoot neem.*

Na een emotioneel afscheid, rijd ik weg met Pleegdochter achterin. Bij ons thuis laat ik haar nog even in de maxi cosi zitten om te wennen. Met onze pleegzorgbegeleider pakken we haar spulletjes uit de auto. Na een tijdje vertrekt onze pleegzorgbegeleider. *En nu? Wat moet je met een wildvreemd meisje in huis? Is het tijd om te eten? Moet ze zo slapen?* Onze eigen kinderen blijven vandaag een keertje over en de jongste speelt bij de buurvrouw. Ik bel haar op en ze komt onze jongste brengen en blijft zelf ook eventjes 'op kraamvisite'. Onze jongste wil Pleegdochter gelijk op schoot. *Wauw, ik had niet verwacht dat hij meteen positieve interesse zou hebben.*

Het eet- en slaapschema wat onze eigen kinderen hadden, houd ik als houvast voor Pleegdochter. Ze doet het er prima op! Als ik 's middags onze kinderen uit school ophaal, is de ene heel enthousiast over Pleegdochter en er niet weg te slaan. De ander werpt een blik op haar en gaat dan zijn eigen gang. Als 's avonds mijn man uit zijn werk komt, zijn we compleet.

Wat een dag! Zulke bizarre gevoelens en emoties heb ik nog nooit allemaal tegelijk meegemaakt. Vreugde om Pleegdochter die in ons gezin komt. Verdriet met meneer en mevrouw en familie die Pleegdochter los moesten laten. Vragen over geschiedenis van Pleegdochter en haar toekomst bij ons.

Onze omgeving reageert meelevend. We krijgen felicitaties. *Maar kun je gefeliciteerd worden met iemand die geen louter rooskleurig leventje heeft gehad?* We krijgen mooie kaarten met teksten dat mensen het waarderen dat we ons huis en hart openstellen. Pleegdochter krijgt zelfs cadeautjes! Wat een tegenstellingen.



# SCHRIJFSELS

## Jolanda Kuiper



We zijn nu een paar maanden verder en hebben een 'turbo tijd' achter de rug. Pleegdochter hoort helemaal bij ons gezin. Tegelijk heeft ze haar eigen familie waar ze ook bij hoort en die een beroep op haar doet en Pleegdochter graag ziet. We ploeteren met nieuwe vragen en beslissingen. Hoofd en hart hebben tegenstrijdige belangen en komen soms met elkaar in conflict. We leren erg veel in korte tijd. Over Pleegdochter, over het systeem van jeugdzorg en over onszelf. De zorg voor Pleegdochter gaat als vanzelf. Het systeem van pleegzorg eromheen kost energie en moeite. Waar het toe leidt weten we (nog) niet. Elke dag dat Pleegdochter bij ons is, is een dag waarop we van haar genieten en een dag waar ze zich in alle vrijheid en veiligheid kan ontwikkelen.

